

5. NEZABIJEŠ

Život a zdraví jsou velkým Božím darem a nikdo nemá právo poškozovat je u sebe ani u jiných. Cenu života a zdraví člověk bohužel často pozná až v nemoci nebo na konci svého života.

- **SVÉVOLNÁ VRAŽDA** - **TH.** Netýká se nutné sebeobranu a obrany jiných a obranné války.

- **SEBEVRAŽDA** - **TH.** Život jsme si nedali a nemáme právo si ho vzít.

- **UMĚLÝ POTRAT** = řeznické ukončení života nevinného, bezbranného a nepokřtěného tvorečka - **TH.**

Závažný hřích umělého potratu se týká i užívání potratové antikoncepce (tablety „po“, nitroděložní tělíška /nejznámější - DANA/, RU 486), která znemožňuje uchycení oploďného vajíčka v děloze. Málo se ví, že rovněž u hormonální antikoncepce jedním z účinků (selže-li účinek antikoncepční a dojde-li k početí) je potratový účinek v nejranější fázi!!!

Neobstojí otřepaná fráze, že žena má právo rozhodovat o svém těle. Nejde zde o její tělo. Vyuvíjející se plod má *jiné DNA!!!*

Ten kdo provádí nebo si nechá provést potrat, stahuje na sebe automaticky nastupující exkomunikaci.

- **EUTANAZIE** - usmrcení nevléčitelně nemocného: **TH.**

Není řešením. Existují zařízení (hospicy) a prostředky (léky tišící bolest), které nemocnému umožní důstojně dožít až k přirozené smrti. Nemocní, kteří mají léky tišící bolest a pečující společenství kolem sebe, o eutanázii nežádají. Málo se připouští možnost zneužití eutanázie těmi, pro které nemocný může být zátěží (rodinou, státem...)

- **OCHRANA ZDRAVÍ** – Špatné je každé bezdůvodné ohrožování života a zdraví svého nebo jiných: např. drogy, kouření, přemíra alkoholu, šílenství v dopravě, přepínání sil, nevázaná sexualita, porušování bezpečnostních předpisů, léčby..., tím spíše i bezdůvodné úmyslné ublížení jinému. **V maličkosti se jedná o LH, v závažné věci o TH.** Závažným hříchem je i opilství: Byli jsme stvořeni k Božímu obrazu. Opilý člověk je „pod obraz“.

- **OCHRANA VZTAHŮ** – Hřích začíná v srdci člověka. Proto Ježíš v evangeliu upozorňuje, že jedná špatně nejen ten, kdo zabije, ale také ten, kdo se hněvá. (Mt 5, 21-24)

Hříchem jsou tedy vnější i vnitřní projevy zloby: nenávisť, pomsta, neochota odpustit, hádky, spory, rvačky, nadávky, vyhrožování... **V maličkosti se jedná o LH, v závažné věci o TH.** Je také nutno rozlišovat jednání v afektu a uváženou (ledovou) zlobu.

Odpuštění: Nespočívá v citu, ale ve vůli (cit může zůstat zraněný).

- **OCHRANA DUŠE** – Člověk není jen tělo. Má také duši, která bude žít celou věčnost. Vztah k lidské duši bral Ježíš nesmírně vážně. Mt 18,6-7: *Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, kdyby mu pověsili na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Běda světu, že svádí k hříchu! Svody sice nutně přicházejí, ale běda tomu, skrze koho přijdou.*“

Proti duši druhého se člověk provinuje **pohoršením**. Pohoršit = učinit horším. To se děje dvojím způsobem. Pohoršení dělíme na:

1/ **Přímé:** Člověk dá jinému podnět ke hříchu přímo: příkazem, radou, prosbou, svedením.

2/ **Nepřímé:** Člověk dá jinému podnět ke hříchu nepřímo - špatným příkladem. **Přímé i nepřímé pohoršení je stejně závažným hříchem jako hřích, ke kterému jsme dali podnět (v závažné věci = TH, v maličkosti = LH).**

Je-li to možné, **pohoršení isme povinni napravit:**

- **Přímé přímo:** Odvoláním rozkazu, rady, prosby. Dávno zapomenuté pohoršení, které už nemá vliv na život poškozeného, nejsme povinni odvolávat.

- **Nepřímé nepřímo:** Dobrým příkladem, modlitbou,...

- **OCHRANA PŘÍRODY** – I příroda je Božím darem člověku. Máme k ní přistupovat s úctou k Tvůrci a s vědomím zodpovědnosti vůči člověku. I příroda se dá „zabít“. Drancování a poškozování životního prostředí není záležitostí „jen našeho dvorku“. Má globální dopady. Vážné poškozování přírody je také TH.

Vztah ke zvířatům: Jsou dána člověku pro potěšení i pro užitek. Máme jich využívat, nikoliv zneužívat. Jsou to tvorové, kteří cítí bolest. Můžeme hubit škůdce i zabíjet užitková zvířata. Nemáme zvířata zabíjet a trápit zbytečně. Zbytečné vážné trápení zvířat je rovněž TH.